QURAN (FINNISH)

34 - SABA (Saban suura)

1. Ylistys ja kunnia Jumalalle, jolle kuuluu kaikki, mitÃ¤ taivaissa ja maassa on; HÃ¤nelle kuuluu tulevienkin aikojen ylistys, sillÃ¤ HÃ¤n on viisas, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

2. HÃ¤n tuntee kaiken, mikÃ¤ joutuu maan uumeniin ja mikÃ¤ maasta esille nousee, kaiken, mikÃ¤ tulee taivaista tai sinne nousee; HÃ¤n on laupias, anteeksiantava.

3. EpÃ¤uskoiset sanovat: Â»Ei se (tuomion) hetki meille tule.Â» Sano: Â»KyllÃ¤! Kautta Herrani, joka tuntee silmiltÃ¤ salatut, teille varmasti koittaa (tuomionpÃ¤ivÃ¤).Â» Ei taivaassa eikÃ¤ maassa ole mitÃ¤Ã¤n HÃ¤nen valtansa ulkopuolella, ei hivenenkÃ¤Ã¤n verran eikÃ¤ sitÃ¤ vÃ¤hemmÃ¤n tahi enemmÃ¤n, vaan kaikki on selvÃ¤sti (Jumalan) kirjoissa,

4. joten HÃ¤n osaa palkita niitÃ¤, jotka uskovat ja hyvÃ¤Ã¤ harjoittavat: nÃ¤ille kuuluu anteeksiantamus ja ihana osa.

5. Mutta niitÃ¤, jotka koettavat halventaa MeidÃ¤n ilmoituksiamme, odottaa tuskallinen ja ankara rangaistus.

6. KyllÃ¤ ne, jotka ovat saaneet Herrasi sinulle lÃ¤hettÃ¤mÃ¤t ilmoitukset, tajuavat, ettÃ¤ niissÃ¤ on totuus, joka ohjaa kaikkivaltiaan, ylistetyn tielle.

7. KieltÃ¤jÃ¤t sanovat: Â»NÃ¤ytÃ¤mmekÃ¶ sinulle miehen, joka sinulle sanoo, ettÃ¤ sinun tomusi tyystin hajalle saatetaan ja ettÃ¤ sinut sitten varmasti kootaan ja herÃ¤tetÃ¤Ã¤n uudesti luotuna.

8. HÃ¤n on sepittÃ¤nyt valheen Jumalasta tai hÃ¤n on jÃ¤rjiltÃ¤Ã¤n.Â», Mutta ne, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, saavat rangaistuksen ja ovat suuressa harhassa.

9. EivÃ¤tkÃ¶ he ota vaaria maallisista ja taivaallisista, niistÃ¤, jotka ovat heillÃ¤ edessÃ¤Ã¤n, tai menneistÃ¤ ajoista heidÃ¤n takanaan? Jos Me vain tahdomme, saamme maan nielemÃ¤Ã¤n heidÃ¤t tai taivaan syÃ¶ksymÃ¤Ã¤n heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤.

10. Daavidin Me ylensimme korkealle: Â»Kaiuttakaa, vuoret, ja te, linnut, hÃ¤nen kiitostaan ja ylistystÃ¤Ã¤n!Â» ja Me panimme raudan taipumaan hÃ¤nen takojainsa kÃ¤sissÃ¤,

11. sanoen: Â»Valmistuta runsaasti haarniskoja ja liitÃ¤ niiden renkaat tarkasti yhteen. Harjoita myÃ¶s hyvÃ¤ntekevÃ¤isyyttÃ¤. MinÃ¤ tarkkaan ja nÃ¤en, mitÃ¤ sinÃ¤ teet.Â»

12. Ja Me teimme tuulen Salomolle alamaiseksi, niin ettÃ¤ hÃ¤nen purjelaivansa yhdessÃ¤ aamussa kiitivÃ¤t kuukauden kestÃ¤vÃ¤n maamatkan ja illassa niinikÃ¤Ã¤n kuukauden taipaleen; ja minkÃ¤ paljouden sulaa vaskea Me annoimme hÃ¤nelle! Henkiolennot hÃ¤nelle tÃ¶itÃ¤ suorittivat hÃ¤nen Herransa kÃ¤skystÃ¤, ja ken ikinÃ¤ heistÃ¤ ei MeidÃ¤n kÃ¤skyjÃ¤mme noudattanut, hÃ¤ntÃ¤ kuritimme polttavalla tulella.

13. Ne valmistivat hÃ¤nelle kaikkea, mitÃ¤ hÃ¤n toivoi: linnoituksia, kuvapatsaita, avaria maljoja kuin vesialtaat ja keittopatoja, joita ei paikoiltaan siirretÃ¤. Daavidin suvun jÃ¤senet, teillÃ¤ on syytÃ¤ kiittÃ¤Ã¤! Ja kuitenkin niin harvat palvelijoistani ovat kiitollisia.

14. Mutta kun Me pÃ¤Ã¤timme, ettÃ¤ hÃ¤nen oli kuoltava, tuli tÃ¤mÃ¤ heille siten tiedoksi, ettÃ¤ Salomon maallisiin kiintynyt perillinen saattoi valtakunnan hajoamistilaan; ja kun se luhistui, dzinnit havaitsivat, ettÃ¤ jos he olisivat olleet nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mistÃ¤ asioista perillÃ¤, ei heidÃ¤n olisi tarvinnut ikeen alla tuskitella.

15. Saban kaupunki tunnettiin siitÃ¤ merkistÃ¤, ettÃ¤ puistot sijaitsivat sen kahden puolen; ei heidÃ¤n tarvinnut kuin syÃ¶dÃ¤ Herranne antimia ja palkita HÃ¤ntÃ¤ kiitoksena, niin hyvÃ¤ oli heidÃ¤n maansa ja niin laupias oli heille Herra!

16. Mutta sitten seurasi heidÃ¤n luopumuksensa, ja Me syÃ¶ksimme heidÃ¤n ylitsensÃ¤ tulvan, jonka voimaa he eivÃ¤t voineet vastustaa. HeidÃ¤n kahden puistonsa tilalle Me jÃ¤timme heille kaksi, joissa kasvoi vain karvaita hedelmiÃ¤ tamariskipuiden ja

muutaman 1ootuksen lisÃ¤ksi.

17. NÃ¤in teimme Me heille heidÃ¤n epÃ¤uskonsa tÃ¤hden, emmekÃ¤ Me rankaise muita kuin kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

18. Ja heidÃ¤n kaupunkinsa sekÃ¤ siunaamiemme kaupunkien vÃ¤limaille annoimme Me nousta muita kaupunkeja niin tiheÃ¤Ã¤n, ettÃ¤ toisesta saattoi helposti nÃ¤hdÃ¤ toisen, ja nÃ¤in paloittelimme Me vÃ¤limatkatkin, ettÃ¤ he saattoivat turvallisesti tehdÃ¤ taivalta, olipa yÃ¶ tai pÃ¤ivÃ¤.

19. Mutta he alkoivat pyytÃ¤Ã¤: Â»Herra, tee etÃ¤isemmiksi meidÃ¤n vÃ¤limatkamme!Â» Omaksi vahingokseen he nÃ¤in menettelivÃ¤t. Ja Me laskimme heidÃ¤t harhateille ja hajoitimme heidÃ¤t tyysti hajalleen. TÃ¤mÃ¤n pitÃ¤isi riittÃ¤mÃ¤n tunnusmerkiksi kaikille kÃ¤rsivÃ¤llisille ja kiitollisille.

20. Totisesti perkele osasi voittaa heidÃ¤t juonillaan: hÃ¤ntÃ¤ he seuraavat kaikki, paitsi oikeauskoisten ryhmÃ¤.

21. Ei hÃ¤nellÃ¤ kuitenkaan ole valtaa heihin, vaan tÃ¤mÃ¤ tapahtuu siksi, ettÃ¤ Me erottaisimme jokaisen, joka uskoo tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, toisesta, joka epÃ¤ilee tÃ¤tÃ¤ totuutta, onhan Herrasi kaiken kaitsija.

22. Sano: Â»Huutakaa nyt avuksenne niitÃ¤ jumalia, joita te Jumalan veroisina palvelette; eihÃ¤n niillÃ¤ ole vÃ¤hÃ¤isintÃ¤kÃ¤Ã¤n valtaa taivaassa eikÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ei kuulu niille mitÃ¤Ã¤n osuutta kumpaankaan, eikÃ¤ kukaan niistÃ¤ pysty HÃ¤ntÃ¤ tukemaan.

23. EikÃ¤ HÃ¤nen edessÃ¤Ã¤n kenenkÃ¤Ã¤n vÃ¤liintulo merkitse mitÃ¤Ã¤n, paitsi sen, jonka HÃ¤n otolliseksi katsoo. Kun pelko heidÃ¤n sydÃ¤mistÃ¤Ã¤n poistetaan, he kyselevÃ¤t: Â»MitÃ¤ kaikkea Herrasi on puhunut?Â» Ja he pÃ¤Ã¤ttelevÃ¤t: Â»HÃ¤n sanoi totuuden.Â» HÃ¤nhÃ¤n on korkein ja Ã¤Ã¤retÃ¶n.

24. Kysy: Â»Ken suo teille elatuksen taivaasta ja maasta kÃ¤sin?Â» Sano: Â»Jumala. EikÃ¤ totisesti voi muuta pÃ¤Ã¤tellÃ¤, kuin ettÃ¤ joko me olemme oikealla tiellÃ¤ ja te ilmeisessÃ¤ harhassa tahi pÃ¤invastoin.Â»

25. Sano: Â»Ei teitÃ¤ panna vastaamaan meidÃ¤n rikromuksistamme, eikÃ¤ liioin meiltÃ¤ tiliÃ¤ vaadita teidÃ¤n teoistanne.Â»

26. Sano: Â»MeidÃ¤n Herramme on kokoava kaikki yhteen, ja silloin on HÃ¤n totuudessa antava tuomion meille; sillÃ¤ HÃ¤n on tuomareista suurin, kaikkitietÃ¤vÃ¤.Â»

27. Sano: Â»NÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ minulle ne, joita olette HÃ¤nen veroisikseen kuvitelleet.Â» Ei, HÃ¤n yksin on Jumala, mahtava, viisas.

28. Sinutkin Me lÃ¤hetimme kaikkien ihmisten tykÃ¶ vain hyvÃ¤n sanoman julistajana ja varoittajana, mutta sitÃ¤ ei enin osa heistÃ¤ ymmÃ¤rrÃ¤.

29. Ja he tiukkaavat: Â»Koska siis tÃ¤yttyy se, mitÃ¤ uhkaat, jos totuutta ennustat.Â»

30. Sano: Â»TÃ¤yttymyksen pÃ¤ivÃ¤ on teille mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, ette saata sitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n viivyttÃ¤Ã¤ ettekÃ¤ jouduttaa.Â»

31. EpÃ¤uskoiset sanovat: Â»EmmehÃ¤n mitenkÃ¤Ã¤n voi uskoa tuohon Koraaniin emmekÃ¤ aikaisempiin ilmoituksiin.Â» Mutta jospa nÃ¤kisit, kun vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t pannaan seisomaan Herransa edessÃ¤. He vaihtavat silloin sanoja keskenÃ¤Ã¤n, ja ne, joita halpoina pidettiin, sanovat ylpeille: Â»TeidÃ¤n tÃ¤htenne ei meistÃ¤ uskovaisia tullut.Â»

32. YlpeÃ¤t taasen vastaavat halveksituille: Â»MekÃ¶ muka teidÃ¤t pakotimme pois johdatuksesta sen jÃ¤lkeen kuin se teille tarjottiin? Te itse syypÃ¤Ã¤t olette.Â»

33. Mutta halveksitut inttÃ¤vÃ¤t ylpeille: Â»YÃ¶tÃ¤ pÃ¤ivÃ¤Ã¤ te juonia punoitte, silloin kun meitÃ¤ kehoititte epÃ¤ilemÃ¤Ã¤n Jumalaa ja palvelemaan muita HÃ¤nen veroisinaan.Â» Ja he ilmaisevat katumuksensa, kun saavat nÃ¤hdÃ¤, mikÃ¤ rangaistus heitÃ¤ odottaa, ja Me panemme kahleet epÃ¤uskoisten kaulaan eikÃ¤ heille makseta muuta kuin tekojensa mukaan.

34. Koska ikinÃ¤ Me lÃ¤hetimme varoittajan johonkin kaupunkiin, niin suruttomasti siinÃ¤ elÃ¤neet jo julistivat: Â»Emme todellakaan usko sanomaan, jonka sanot tuovasi.Â»

35. Ja he lisÃ¤Ã¤vÃ¤t: Â»Onhan meillÃ¤ enemmÃ¤n lapsia ja rikkautta, eikÃ¤ meitÃ¤ rangaista.Â»

36. Sano: Â»Herrani antaa elÃ¤mÃ¤n runsauden kenelle suvaitsee ja myÃ¶s supistaa sen keneltÃ¤ tahtoo, mutta useimmat ihmisistÃ¤ eivÃ¤t sitÃ¤ ymmÃ¤rrÃ¤.Â»

37. Ei rikkautenne eikÃ¤ jÃ¤lkelÃ¤istenne runsaus kohota teitÃ¤ MeidÃ¤n lÃ¤heisyyteemme, mutta niille, jotka uskovat ja hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t, on kaksinkertainen palkka teoistaan, ja heidÃ¤n ovat ylhÃ¤iset asunnot.

38. Mutta ne, jotka yrittÃ¤vÃ¤t vastustella MeidÃ¤n ilmoituksiamme, saatetaan kurituksen alaisiksi.

39. Sano: Â»Totisesti, Herrani antaa elÃ¤mÃ¤n runsauden otollisille palvelijoilleen ja tekee olot ahtaiksi kenelle suvaitsee; mitÃ¤ uhraattekin, sen HÃ¤n teille palkitsee, sillÃ¤ HÃ¤n on paras huoltaja.Â»

40. Ja pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin HÃ¤n heidÃ¤t kaikki yhteen kokoaa, kysyy HÃ¤n enkeleiltÃ¤: Â»Palvelivatko nÃ¤mÃ¤ teitÃ¤?Â»

41. Ja ne sanovat: Â»Ylistys yksin Sinulle! SinÃ¤ olet meidÃ¤n suojelijamme eivÃ¤tkÃ¤ he. He palvelivat peikkoja, joihin useimmat heistÃ¤ uskoivat.Â»

42. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ei yksikÃ¤Ã¤n teistÃ¤ kykene toiselleen tuottamaan hyÃ¶tyÃ¤ eikÃ¤ vahinkoa, ja vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ille Me sanomme: Â»Maistakaa sen saman tulen tuskaa, joka teistÃ¤ oli vain joutavaa puhetta.Â»

43. Ja kun MeidÃ¤n selvÃ¤t merkkimme heille ilmoitetaan, he sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ on ihminen, joka pyrkii vierottamaan teidÃ¤t siitÃ¤. mitÃ¤ esi~isÃ¤nne palvelivat.Â» Ja he lisÃ¤Ã¤vÃ¤t: Â»HÃ¤n puhuu keksittyjÃ¤ valheita.Â» Ja totuudestakin, jota heille tarjotaan, sanovat epÃ¤uskoiset: Â»TÃ¤mÃ¤hÃ¤n on ilmeistÃ¤ taikuutta.Â»

44. SillÃ¤ me emme ole heille yhtÃ¤Ã¤n kirjoitusta luettavaksi antanut, emmekÃ¤ ketÃ¤Ã¤n varoittajaa ennen sinua lÃ¤hettÃ¤nyt.

45. Ennen heitÃ¤ elÃ¤neet hylkÃ¤sivÃ¤t totuuden, ja nÃ¤mÃ¤ profeettaa vastustavat kureishit eivÃ¤t ole saaneet edes kymmenettÃ¤ osaa siitÃ¤, jonka Me heidÃ¤n edeltÃ¤jilleen annoimme. Ja sittenkin, millainen olikaan Minun nÃ¤rkÃ¤stykseni, kun he sananjulistajiamme petkuttajiksi vÃ¤ittivÃ¤t.

46. Sano: Â»MinÃ¤ kehoitan teitÃ¤ vain siihen ainoaan, ettÃ¤ Jumalan tÃ¤hden valveutuisitte ja joko parittain tai kukin yksinÃ¤nne tulisitte Jumalan eteen ja tunnustaisitte, ettÃ¤ heimolaisenne ei ole mielipuoli; hÃ¤n on vain teidÃ¤n varoittajanne ennen ankaraa rangaistusta.Â»

47. Sano: Â»MitÃ¤ palkkiota olen teiltÃ¤ pyytÃ¤nyt muuta kuin omaksi parhaaksenne, sillÃ¤ minulle riittÃ¤Ã¤ palkkani Jumalan tykÃ¶nÃ¤; HÃ¤n on kaiken todistaja.Â»

48. Sano: Â»Herrani saattaa julki totuuden, HÃ¤n on nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mien paras tietÃ¤jÃ¤.Â»

49. Totuus on tullut voimaan ja valhe hÃ¤ipyy eikÃ¤ enÃ¤Ã¤ palaa.

50. Sano: Â»Jos jossakin suhteessa erehdyn, kÃ¤rsii erehdyksestÃ¤ni vain oma sieluni, ja jos oikeaan suuntaan toimin, on minun siitÃ¤ kiitettÃ¤vÃ¤ Herrani ilmoituksia, sillÃ¤ HÃ¤n on totisesti kuuleva ja lÃ¤snÃ¤ oleva.Â»

51. Jospa silloin heidÃ¤t nÃ¤kisit, kun he joutuvat kauhun valtaan; mutta silloin ei heillÃ¤ enÃ¤Ã¤ ole pelastusta, vaan heidÃ¤t tavoitetaan lÃ¤heltÃ¤.

52. Ja he sanovat silloin: Â»Me uskomme siihen.Â» Mutta kuinka voivat he enÃ¤Ã¤ totuuteen pÃ¤Ã¤stÃ¤ niin etÃ¤Ã¤ltÃ¤?

53. KielsivÃ¤thÃ¤n he sen aikaisemmin.

54. Ja aita asetetaan estÃ¤mÃ¤Ã¤n heitÃ¤ saavuttamasta haluamaansa, samoin kuin muinoin tehtiin heidÃ¤n kaltaisilleen, jotka epÃ¤ilivÃ¤t.